

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. Плевен, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

като разгледа докладваното от РЕНИ М. СПАРТАНСКА Въззивно
гражданско дело № 20224400500696 по описа за 2022 година

Производство по чл.435 ал.2 т.6 ГПК .

Делото е образувано по жалба на М. П. В. от гр.Плевен,лично и като
пълномощник на А. Л. В. длъжници по изп.дело №**20208150400993** по описа
на ЧСИ Т.К., рег.№*** срещу действията на съдия-изпълнителя по
цитираното изп.д., изразяващи се в отказ за прекратяване на изп.производство
на основание чл.433 ал.1т.8 ГПК. В жалбата се навеждат доводи,че с
молба,вх.№21214 от 03.05.2022г. е поискано от ЧСИ Т.К. да прекрати
изп.дело , поради настъпила перемция на основание чл.433 ал.1,т.8 ГПК,че
след извършена публична продан по предходно изп.д.№960/2018г. по описа
на ЧСИ Г.С.,с район на действие ОС Разград,завършила с постановление за
възлагане от 09.04.2019г.,влязло в сила на 01.07.2019г.,не са извършвани
валидни изпълнителни действия до 31.03.2022г.,когато е подадена молба от
„Юробанк България“АД за присъединяване на ИЛ от 17.01.2017г.по т.д.
№215/2014г.на ПОС,заедно с искане за извършване на опис и
оценка.Посочено е,че ЧСИ е отказал да прекрати изп.дело,поради липса на
правно основание ,че този отказ не е обжалван,тъй като жалбоподателката е
предявила иск за нищожност на договора за учредяване на ипотека,по който е
образувано гр.д.№397/2022г. по описа на ПОС,по което е депозирана молба за

обезпечение на иска чрез спиране на изпълнението. Твърди се, че с ново искане на „Юробанк България“ АД е насрочена публична продажба на недвижими имоти отново след срока по чл.433 ал.1, т.8 ГПК. Посочено е, че е подадена последваща молба, вх. №39076 от 01.09.2022г. с искане за прекратяване на изп. дело, поради липса на основания за извършване на изп. действия след срока по чл.433 ал.1, т.8 ГПК, като в настоящото производство се обжалва отказа на ЧСИ Т.К. да прекрати изп. дело, обективизиран в писмо изх. №45218/01.09.2022г. В жалбата са изложени подробни съображения за предпоставките, при които се прилага чл.433 ал.1, т.8 ГПК, цитирана е съдебна практика, като жалбоподателите се позовават и на дадените разяснения в ТР на ОСГТК №2 от 26.06.2015г. по т.д. №2/2013г. В заключение молят съда да отмени обжалваното действие и делото да бъде върнато на ЧСИ с указания за прекратяване на изп. д. Направено е искане на основание чл.438 ГПК да бъде постановено спиране на действията по изпълнението.

От жалбоподателката М. В. е постъпило допълнение към частната жалба, вх. №41448/19.09.2022г. по описа на ЧСИ К.. В същото са изложени доводи, че във връзка с обявлението за насрочена публична продажба за периода 17.09.-17.10.2022г., на 16.09.2022г. по домофона ѝ е звъннал мъж, който е заявил, че идва на оглед на имота, като тя е отказала да го допусне, тъй като посещението е преди обявената дата и не в обявения час. Посочено е, че жалбоподателката е приеман родител, при нея е настанено малолетно дете и е недопустимо поставянето му в риск от произволно посещение в дома ѝ с цел огледи.

Ответникът по жалбата „Юробанк България“ АД гр.София, вискател по изп. д. чрез своя пълномощник-юрисконсулт Г.Ч.-А. е депозирал писмено възражение в срока по чл.436 ал.3 ГПК, в което взема становище, че молбата за прекратяване на изп. д., поради перемция е неоснователна. Посочено е, че изп. д. №639/2017г., образувано при ЧСИ Ц.Н. е изпратено на ЧСИ Г.С., с район на действие ОС Разград и е образувано изп. д. №960/2018г. по молба на вискателя, като по това новообразувано дело са извършени множество изпълнителни действия-възбрана на имот, опис, оценка и публична продажба, завършил с постановление за възлагане от 09.04.2019г. Твърди се, че след тази дата с молба от 23.07.2020г. вискателят е поискал конституирането на „Юробанк

България“ АД като правопреемник на Банка Пиреос и изпращане на изп.д. №960/2017г. по описа на ЧСИ Г.С. на ЧСИ Т.К., като е образувано настоящото изп.д. №993/2020г. Изложени са доводи, че в молбата за прехвърляне на изп.дело е заявено, че прехвърлянето се иска с цел продължаване на изпълнителните действия срещу длъжниците и реализиране на имуществото, ипотекано в полза на банката. Вискателят счита, че с тази молба по несъмнен начин е определен и поискан нов способ на изпълнение, като се позовава на решение на ВКС №170/17.09.2018г. по гр.д. №2382/2017, IV г.о., съгласно което образуването на изп.производство прекъсва давността и по време на изп.производство давност не тече. Изложени са доводи, че за да настъпи перемцията е необходимо бездействие на вискателя в продължение на две години, каквото в случая не е налице, тъй като с молбата от 23.07.2020г. за прехвърляне на изп.дело вискателят е възложил на ЧСИ правата по чл.18 ал.1 ЗЧСИ и е поискал прехвърляне на изп.д. с цел продължаване на изпълнителните действия срещу длъжниците, за да се реализира имуществото, ипотекано в полза на банката. Твърди се, че перемцията не настъпва, когато от вискателя е поискан конкретен способ на изпълнение и неговото прилагане е започнало, но не завършено, поради което изп.производство не е прекратено, поради перемцията по чл.433 ал.1, т.8 ГПК. В заключение банката – вискател счита, че искането на длъжника за прекратяване на изп.дело на основание чл.433 ал.1, т.8 ГПК следва да бъде оставено без уважение.

Съгласно чл.436 ал.3 ГПК са депозиран писмени мотиви по обжалваните действия от ЧСИ Т.К. по изп.д. № **20208150400993**, с кратък номер 993/2020г., в които са описани извършените изпълнителни действия и е изразено становище, че няма основание за прекратяване на изп.дело на осн. чл.433 ал.1, т.8 ГПК, а подадената жалба срещу отказа на ЧСИ да прекрати изп.дело е неоснователна. Приложено е и копие от изп.дело.

Окръжният съд като прецени изложените в жалбата оплаквания и приложените към изпълнителното дело доказателства, приема за установено следното:

Жалбата срещу действията на ЧСИ е подадена в двуседмичния срок по чл.436 ал.1 ГПК от съобщението до длъжника, срещу действие подлежащо на обжалване, съгласно чл.435 ал.2, т.6 ГПК, поради което е

допустима.Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на обжалване в настоящото производство е постановен от ЧСИ Т.К. отказ да бъде прекратено производството по изп.дело на основание чл.433 ал.1т.8 ГПК,обективиран в писмо изх.№45218/01.09.2022г.

От приложеното копие на изп.д.№993/2020г.по описа на ЧСИ Т.К. е видно,че същото първоначално е образувано на 30.11.2017г.под №639/2017г.по описа на ЧСИ Ц.Н.а,рег.№***,на основание подадена молба от „Банка Пиреос България“АД гр.София и издаден изпълнителен лист от ПРС по ч.гр.д.№1574/2014г.по описа на същия съд,на основание заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК. Съгласно изп.лист А. Л. В. и М. П. В. са осъдени солидарно да заплатят на банката посочените в изп.лист суми –главница,лихви и разноси по договор за кредит.

Безспорно е,че за обезпечаване вземането на банката кредитополучателите са учредили договорна ипотека върху недвижими имоти в гр.Плевен-апартамент №* и гараж №* ,находящи се в жилищна сграда на ул. “К.“ №*, вх.*,съгласно нот.акт за учредяване на договорна ипотека №65/2007г./л.13-15,том I от изп.д./

На 06.08.2018г.банката вискател е поискала образуването изп.д. №639/2017г.по описа на ЧСИ Ц.Н. ,с район на действие ОС Плевен да бъде прехвърлено на ЧСИ Г.С.,рег.№*** с район на действие ОС Разград ,с оглед притежаваните от длъжника М. В. недвижими имоти в района на гр.И..На 07.08.2018г.ЧСИ Ц.Н. е прекратил изп.д.№639/2017г.и е изпратил същото на ЧСИ Г.С.,рег.№*** пред който е образувано изп.д.№960/2018г.По изп.д. №960/2018г.по описа на ЧСИ Г.С. са извършени множество изпълнителни действия-опис,оценка на недвижими имоти,извършена е публична продажба на няколко имота и са съставени постановления за възлагане. Длъжникът и жалбоподател М. В. е обжалвала пред ОС Разград постановленията за възлагане на ЧСИ Г.С..С решение на Разградски ОС №130/01.07.2019,постановено по въззивно гр.д. №194/2019г. /л.545-л.549,том III от изп.д./жалбата на М. В. ,длъжник по изп.д.№960/2018г.по описа на ЧСИ Г.С. е оставена без уважение срещу четири постановления за възлагане,съответно три от дата 09.04.2019г и едно от дата 27.03.2019г.Решението на Разградски ОС е влязло в сила на 01.07.2019г.,на

която дата са влезли в сила и обжалваните постановления за възлагане на ЧСИ Г.С..

На 23.07.2020г.по изп.д.№960/2018г.по описа на ЧСИ Г.С. /л.551,том III от изп.д./ е постъпила молба от „Юробанк България“АД гр.София с искане банката да бъде конституирана като взискател по образуваното изп.д. като правопреемник на „Банка Пиреод България“АД.Със същата молба е направено искане образуваното изп.д.№960/2018г.да бъде изпратено на ЧСИ Т.К.,рег.№*** и район на действие ОС Плевен,с оглед притежаваното от длъжниците имущество в района на Окръжен съд Плевен и продължаване на изпълнителните действия срещу длъжниците чрез реализиране на ипотекано в полза на банката имущество.

На 17.08.2020г.изп.дело е изпратено на ЧСИ Т.К.,пред която е образувано изп.д.20208150400993 ,с кратък номер 993/2020г.

На 31.03.2022г. от взискателя „Юробанк България“АД е депозирана молба до ЧСИ Т.К. с искане към вече образуваното изп.д.№993/2020г. да се присъедини и изпълнителен лист от 17.01.2017г.,издаден от ПОС по т.д. №2015/2014г.срещу длъжника М. П. В.,с който е осъдена да заплати посочените суми. Със същата молба е направено искане да се насрочи опис и оценка на ипотекираните в полза на банката недвижими имоти-апартамент и гараж на ул.“К.“.

На същата дата 31.03.2022г.на основание чл.456 ГПК ,ЧСИ е присъединил взискателя „Юробанк България“АД по изп.дело и за сумите по представения изпълнителен лист.На 31.03.2022г.е изпратена покана за доброволно изпълнение до длъжника М. В.. На 11.04.2022г.е насрочен опис върху ипотекираните два имота:апартамент №* и гараж №* на ул. “К.“№*.На 18.04.2022г.е съставен протокол,с който на основание чл.485 ГПК е предявена на страните изготвената от ВЛ инж.Л.С. оценка на двата ипотекирани имота.На 29.04.2022г. ЧСИ е изготвил обявление, с което е насрочена първа публична продажба върху двата имота за периода 07.05.2022г.до 07.06.2022г.

На 03.05.2022г.от М. В. е депозирана молба до ЧСИ К. с вх.№21214 с искане за прекратяване на изп.д.на основание чл.433 ал.1,т.8 ГПК.По тази молба ЧСИ е постановил отказ,обективизиран в писмо №21065/05.05.2022г.,връчен на М. В. на 09.05.2022г.,който отказ не е обжалван от последната по реда на чл.436 ал.2,т.6 ГПК.

На 01.09.2022г. М. В. е депозирала нова молба с вх.39076 до ЧСИ ,с която отново е направено искане за прекратяване на изп.д.на основание чл.433 ал.1,т.8 ГПК.Постановеният от ЧСИ отказ да прекрати изп.дело е обективизиран в писмо ,изх.№45218/01.09.2022г.,което действие е предмет на обжалване по реда на чл.435 ал.2,т.6 ГПК в настоящото производство.

При така изяснената фактическа обстановка ,съдът приема,че не е налице двегодишен период ,съгласно чл.433 ал.1,т.8 ГПК ,в който да е налице бездействие от страна на вискателя по изп.д.№993/2020г.по описа на ЧСИ Т.К..За да настъпят предпоставките за перемцията, съгласно чл. 433, ал. 1,т. 8 ГПК следва да се установи,че в продължение на две години вискателят е бездействал и не е поискал извършване на изпълнителни действия.Разпоредбата е предвидена като санкция за дезинтересирания се кредитор,който бездейства да събере вземането си в рамките на образувано срещу длъжника изпълнително дело.

В конкретната хипотеза тези предпоставки не са налице. От влизане в сила на постановленията за възлагане на ЧСИ Г.С.-**01.07.2019г.**до подадената от „Юробанк България“АД молба от **23.07.2020г.**не е изтекъл период от 2 години.С депозираната молба от 23.07.2020г.“Юробанк България“АД като правопреемник на досегашния вискател „Банка Пиреос България“АД освен ,че е направил искане да бъде конституиран като вискател,изрично е заявил ,че желае продължаване на изпълнителните действия и прехвърляне на изп.дело на ЧСИ Т.К. с район на действие ОС Плевен,чрез реализиране на ипотекирано в полза на банката имущество,което е в съдебния район на Окръжен съд Плевен.С така депозираната молба от вискателя ,с която е заявено желание за продължаване на изп.действия ,но от друг ЧСИ,с друг съдебен район с оглед местонахождението на ипотекираните имоти на практика е посочен нов способ за изпълнение,а именно насочване на принудителното изпълнение върху ипотекираните имоти и същата прекъсва срока по чл.433 ал.1,т.8 ГПК. Вискателят е проявил активно процесуално поведение за опазване на своя интерес и удовлетворяване на подлежащото на принудително изпълнение притезание,не се е дезинтересирал от хода на изп.дело,с искането за прехвърляне на делото от ЧСИ Г.С. на ЧСИ Т.К. е продължена висиящността на изпълнителното производство,което оборва твърденията за бездействие от негова страна.Ирелевантни за наличието на

перемция по чл.433 ал.1т.8 ГПК са въпросите дали така поисканите от взыскателя изпълнителни действия са реално извършени ,дали са довели до ефективно изпълнение и дали съдебният изпълнител е приложил поискания от взыскателя изпълнителен способ,тъй като негативните за взыскателя последици настъпват само при доказано бездействие на взыскателя за период от две години.От датата **23.07.2020г.** до датата **31.03.2022г.**,когато е депозирана последващата молба от взыскателя с посочен способ-опис и оценка на ипотекираните имоти-апартамент и гараж на ул.“К.“,също не е изтекъл период от две години,в който същият да е бездействал и да не е поискал извършване на изпълнителни действия.Този двугодишен период не е изтекъл и към датата на депозираната от длъжника молба за прекратяване на изп.дело-01.09.2022г.

Различни са предпоставките за прекратяване на изп.дело,поради перемция по чл.433 ал.1,т.8 ГПК и тези на чл.116 б.“в“ЗЗД за прекъсване на давността,поради предприемане на действия за принудително изпълнение. Всяка депозирана от взыскателя молба с посочен изпълнителен способ прекъсва срока по чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК. За прекъсването на давността по чл.116,б.“в“ЗЗД е от значение извършването на същински изпълнителни действия.В т.10 от от ТР №2/26.06.2015г.на ОСГТК на ВКС по тълк.д. №2/2013г. са дадени разяснения кои изпълнителни действия са същински и прекъсват давността по чл.116,б.“в“ЗЗД,но в случая тези обстоятелства не са предмет на спора.

По изложените съображения,Окръжният съд приема,че не са налице предпоставките на чл.433 ал.1т.8 ГПК за прекратяване производството по изп. дело по право и твърдяната перемция не е настъпила,тъй като няма двегодишен период ,в който взыскателят да е бездействал и да не е поискал извършване на изпълнителни действия.Отказът на ЧСИ Т.К., обективиран в съобщение изх.№45218 от 01.09.2022г.е законосъобразен,а подадената от длъжниците М. П. В. лично и като пълномощник на А. Л. В. жалба срещу това действие се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Ответникът по жалбата „Юробанк България „АД гр.София не е направил разноски за настоящата инстанция и такива не следва да се присъждат.

Водим от горното ,Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата по реда на чл.435 ал.2 т.6 ГПК,подадена от М. П. В.,ЕГН ***** от гр.Плевен,ул. “К.“№*,ет.*,ап.* лично и като пълномощник на А. Л. В.,ЕГН ***** ,длъжници по изп.дело № **20208150400993** по описа на ЧСИ Т.К.,рег.№*** и район на действие ОС Плевен срещу отказа на ЧСИ Т.К. да прекрати производството по изп.дело на основание чл.433 ал.1т.8 ГПК,обективиран в съобщение изх. №45218 от 01.09.2022г. КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване./чл.437 ал.4 ГПК/.

Заверен препис от решението с отбелязване кога същото е влязло в сила
ДА СЕ ИЗПРАТИ на ЧСИ Т.К. .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____